

Trettondag jul Ef 2:17-19 Västerslättskyrkan 20080106

Under den gångna veckan stod det i Västerbottens Kuriren att den lutherska kyrkan inte firar Epifania. Men visst står det i våra psalmböcker för den här söndagen Epifania för trettondag jul. Själva ordet Epifania kommer från det grekiska ordet *epi'faneia* och betyder synligblivande uppenbarelse.

Jag vill påstå att trettondag jul är för oss en stor högtidsdag och texterna beskriver Guds härlighets uppenbarelse i Kristus.

I förundran kunde Paulus skriva:

Han har kommit med budskap om fred för er som var långt borta och fred för dem som var nära.

När Jesus vandrade här på jorden, så sa han ofta, ”Frid vare med er” eller ”Gå i frid”.

I Jesaja 9 kallas den kommande messias för ”Fredsfurste”.

I änglasången den första julnatten så hörs de ord som alltsedan dess har varit en naturlig del i gudstjänsten:
*Ära i höjden åt Gud och på jorden **fred** åt dem han har utvalt.*

De första som uppsökte Jesusbarnet var de herdar som fick höra denna änglasång och det budskap som ängeln bar fram. *"Var inte rädda. Jag bär bud till er om en stor glädje, en glädje för hela folket. I dag har en frälsare fötts åt er i Davids stad, han är Messias, Herren. Och detta är tecknet för er: ni skall finna ett nyfött barn som är lindat och ligger i en krubba."*

Rent geografiskt så befann de sig nära stallet och hade lätt att uppsöka det nyfödda Jesusbarnet.

Men det kom även människor från fjärran länder, de österländska stjärntydarna som blivit ledda av det klara

stjärnljuset. Astrologer har länge intresserat sig över vad det kunde ha varit för något som stjärntydarna såg. En förklaring som redan Keppler på 1600-talet framförde är att vid tiden för Jesu födelse ska stjärnorna Jupiter och Saturnus ha korsat sin bana i fiskarnas stjärnbild och åstadkommit ett mycket kraftigt ljusfenomen. Man menade att Jupiter stod för en världshärskare och Saturnus för Palestina. Det skulle i så fall vara en förklaring till att dessa stjärntydare reste till Palestina.

De reste för att få se den nyfödde världshärskaren. Säkert tänkte de att han naturligtvis måste ha blivit född i Jerusalem, därför besökte de Herodes palats. Men han fanns inte där. Herodes tog hjälp av överstepräster och skriftlärde för att se om det fanns något i gamla testamentet som kunde ge någon ledtråd. De kände till profetian från Mika och säger: *"I Betlehem i Judeen, ty det står skrivet hos profeten: Du Betlehem i Juda land är ingalunda ringast bland hövdingar i Juda, ty från dig skall det komma en hövding, en herde för mitt folk Israel."*

Visst borde dessa överstepräster och skriftlärda nu rusa till Betlehem för att se Guds under, men det gjorde de inte. Men stjärntydarna gick det sista stycket till Betlehem, så ser de åter stjärnan som leder dem det sista stycket till stallet. När de kom fram så faller de ned inför Jesusbarnet och hyllar honom. Guds härlighet i Kristus hade uppenbarat sig för dem.

Dessa två episoder om herdarna och stjärntydarna säger oss att Jesus kommit för dem som var nära och för dem som var långt borta, för judar och hedningar. Jesus har kommit till vår jord för alla människor, för små syndare och stora syndare. Paulus ansåg sig vara en av de allra största syndarna eftersom han aktivt förföljt de kristna. Men han hade fått erfara att det hos Jesus var öppet även för en så

stor syndare som han, det fanns nåd och förlåtelse även för honom. Denna erfarenhet som han bar på av Jesu kärlek gjorde att han med all frimodighet kunde gå ut med evangelium till alla slags människor. Det gav honom en människosyn att det är möjligt för alla människor att bli och vara Guds barn.

Ty genom honom kan både vi och ni nalkas Fadern, i en enda Ande.

Genom Jesus kan vi få komma in i en full gemenskap med Gud Fadern. Det är som Jesus själv sagt att ingen kan komma till Fadern utom genom mig. Jesus är den enda vägen som leder till Gud. Därför är det viktigt för oss människor att vi vandrar på Jesusvägen.

När vi vandrar på Jesusvägen händer något förunderligt med oss. Det skapas en andens enhet bland Guds folk. Den enhet som utgörs av Guds universella kyrka och församling. En kyrka som inte är bunden av tid och rum. Därför kan en kristen i dag få uppleva sig stå vid herdarnas och stjärntydarnas sida i tillbedjan och förundran inför Jesusbarnet. Eller uppleva den längtan som drottningen av Saba bar inom sig att få komma till Guds hus och fyllas av ord som är av evighet.

Episteln avslutas med att beskriva de skatter en kristen äger:

Alltså är ni inte längre gäster och främlingar utan äger samma medborgarskap som de heliga och har ert hem hos Gud.

Genom det heliga dopet har vi fått bli medborgare i Guds rike, där Jesus är evigheternas konung. Ett rike som består av alla folk och stammar. Där spelar det ingen roll om en människa är man eller kvinna, om hon fötts med olika funktionshinder eller inte. Ibland gör det så ont

inom mig när jag märker den förändrade värdegrund som sprider sig i samhället, när det gäller ett människobarn. Föräldrar som väntar barn får genom samhällets sanktioner möjligheten att undersöka om barnet t ex är utvecklingsstörda. Jag frågar mig, är orsaken till detta att barnet ska aborteras?

Vad jag förstått av bibeln så är alla människor inför Guds ögon dyrbara. Det gäller alla människor lika, friska och alerta, svaga och krassliga, även människor i livets slutskede, som inte är vad de varit, när minne och andra livsfunktioner börjar att avta.

Alla har vi ett hem i himmelen.

Där är ingen gäst eller främling, där får vi alla tillhöra Guds familj.